

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ – ΕΛΛΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ για τα Πολιτικά Κόμματα και τους Υποψηφίους

Έρευνα με στόχο την ενίσχυση της δέσμευσης για την καταπολέμηση της διαφθοράς από τα πολιτικά κόμματα που συμμετέχουν στις **Ευρωεκλογές 2009**.

Για το ηλεκτρονικό αρχείο του ερωτηματολογίου, απευθυνθείτε στο γραφείο της «Διεθνής Διαφάνεια – Ελλάς» (Ευφρονίου 5-7, Αθήνα, 116 34, τηλ: 210 7224940, Fax:210 7224947, email:tihellas@otenet.gr

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ: **ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: **ΡΟΔΗ ΚΡΑΤΣΑ** ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΤΗΛ _____ Email _____

Σημείωση: όπως καθίσταται σαφές από τις απαντήσεις που ακολουθούν, στόχος ήταν να απαντηθεί η ουσία των ερωτημάτων που ετέθησαν, τα οποία άλλωστε ως επί το πλείστον δεν μπορούν να απαντηθούν μονολεκτικά.

1. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ στην ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ	Ναι/Όχι	Παρατηρήσεις
1.1 – Πρέπει η ΕΕ να δημιουργήσει έναν εσωτερικό μηχανισμό ώστε να ελέγχει τη συμμόρφωση των Κρατών Μελών με τα μέσα που διαθέτει η ΕΕ για την καταπολέμηση της διαφθοράς (π.χ. Απόφαση-Πλαίσιο του	ΝΑΙ	Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει την εξουσία από τη Συνθήκη ΕΕ να κινεί διαδικασία επί παραβάσει κατά κράτους μέλους σε περίπτωση πλημμελούς μεταφοράς νομικών πράξεων της ΕΕ που αφορούν την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, όπως η απόφαση-πλαίσιο 2003/568/ΔΕΥ της 22ας Ιουλίου 2003 για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα. Όπως ωστόσο προκύπτει από την πρόσφατη έκθεση ¹ της Επιτροπής προς το Συμβούλιο για την εφαρμογή της

¹ Έκθεση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 9 της απόφασης-πλαισίου αριθ. 2003/568/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 2003 για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα (COM (2007) 328 τελικό, 18.6.2007.

<p>Συμβουλίου 2003, Συνθήκη 1997);</p>		<p>Απόφασης-Πλαισίου, τα περισσότερα κράτη μέλη δεν τήρησαν το χρονοδιάγραμμα που είχε οριστεί στην Απόφαση-Πλαίσιο, η οποία εξακολουθεί να μην έχει μεταφερθεί ικανοποιητικά. Αυτό βεβαίως θα απασχολήσει προσεχώς το Συμβούλιο, εν όψει της ανάγκης τροποποίησης της νομικής βάσης της Απόφασης-Πλαισίου και της αναθεώρησης του άρθρου 2 έως τις 21 Ιουλίου 2010. Πάντως η συζήτηση για τη δημιουργία ενός εσωτερικού μηχανισμού ελέγχου και αξιολόγησης των κρατών μελών πρέπει να λάβει υπόψη τις υφιστάμενες διαδικασίες που λειτουργούν σε άλλους οργανισμούς, όπως για παράδειγμα οι σχετικές εκθέσεις του ΟΟΣΑ, αλλά και ο μηχανισμός που προβλέπεται στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης (GRECO). Σημειωτέον ότι η επιτροπή GRECO περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη αλλά και τις υποψήφιας προς ένταξη χώρες. Για αυτό και το Συμβούλιο της ΕΕ στο ψήφισμά του της 14ης Απριλίου 2005 κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει όλες τις βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις, όπως η συμμετοχή της Ένωσης στον μηχανισμό της GRECO, ή ένας αμοιβαίος μηχανισμός αξιολόγησης και παρακολούθησης των πράξεων της ΕΕ. Υποστηρίζουμε ένα σύστημα που θα διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη θα ανταποκρίνονται ικανοποιητικά στις ευρωπαϊκές δεσμεύσεις τους για την καταπολέμηση της διαφθοράς, αποφεύγοντας παράλληλα την επικάλυψη διαδικασιών και μέσων. Αξίζει να σημειωθεί πάντως ότι η Γενική Διεύθυνση Δικαιοσύνης, ελευθερίας και ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έχει ήδη θεσπίσει μονάδα η οποία συντονίζει τις κοινοτικές δράσεις στον αγώνα κατά του οργανωμένου εγκλήματος.</p>
<p>1.2 – Υποστηρίζετε τη συνέχιση του «μηχανισμού συνεργασίας και επικύρωσης» για τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία; Επιπρόσθετα υποστηρίζετε την επέκταση αυτού του μέσου σε όλα τα Κράτη Μέλη της ΕΕ καθώς και στα νέα υπό ένταξη Κράτη Μέλη της ΕΕ;</p>	<p>ΝΑΙ</p>	<p>Ο μηχανισμός Συνεργασίας και Ελέγχου θεσπίστηκε για να διασφαλίσει την ομαλή ένταξη της Ρουμανίας και Βουλγαρίας, και κυρίως για να αξιολογείται η αναγκαία πρόοδος που έπρεπε να επιτελέσουν τα δύο κράτη μέλη στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης, της καταπολέμησης της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος. Στον βαθμό που, όπως καταγράφουν οι σχετικές ετήσιες εκθέσεις προόδου της Επιτροπής, υπάρχουν ακόμη σημαντικά περιθώρια προόδου στις δύο χώρες, υποστηρίζουμε τη συνέχιση του μηχανισμού έως ότου επιτευχθούν όλοι οι στόχοι αναφοράς (benchmarks) που έχουν τεθεί. Ο μηχανισμός αυτός όμως δεν θα έπρεπε να επεκταθεί στα υπόλοιπα κράτη μέλη, δεδομένου ότι θα έθετε αναίτια υπό αμφισβήτηση τα διοικητικά και δικαστικά τους συστήματα. Κάτι τέτοιο θα ήταν</p>

		<p>περιττό και στην περίπτωση των υποψηφίων και δυνητικά υποψηφίων προς ένταξη χωρών: όλοι οι κοινοτικοί πόροι που διατίθενται στα Κράτη Μέλη (Διαρθρωτικά Ταμεία, Ταμείο Συνοχής, χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής κτλ.) αλλά και το σύνολο της προενταξιακής βοήθειας υπόκεινται σε αυστηρές δικλίδες ασφαλείας που προστατεύουν τα οικονομικά συμφέροντα της ΕΕ. Ειδικά για τις υπό ένταξη χώρες, η αποτελεσματικότητα των διοικητικών και δικαστικών συστημάτων τους αξιολογείται τόσο στο πλαίσιο των ετήσιων εκθέσεων προόδου όσο και στο πλαίσιο του Μηχανισμού Προενταξιακής Βοήθειας.</p>
--	--	--

2. ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ της ΕΕ και ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΤΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ	Ναι/Όχι	Παρατηρήσεις
<p>2.1 – Πρέπει η ΕΕ να αποσαφηνίσει την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και των Κρατών Μελών σχετικά με την οικονομική διαχείριση των ευρωπαϊκών πόρων, ιδίως το 80% των ευρωπαϊκών πόρων που υπόκεινται σε «κοινή» διαχείριση;</p>	<p>Ναι</p>	<p>Το ζήτημα αυτό, πολύ περισσότερο από θέμα κατανομής και διευκρίνισης αρμοδιοτήτων είναι θέμα ανάληψης ευθυνών. Η Επιτροπή εκ της Συνθήκης είναι επιφορτισμένη με τη συνολική προστασία των πόρων της Κοινότητας. Τα Κράτη Μέλη όμως είναι εκ των πραγμάτων συνδιαχειριστές των πόρων αυτών: είναι τα Κράτη που καταβάλλουν τους πόρους στους τελικούς δικαιούχους και που οφείλουν να τηρούν τις προϋποθέσεις νομιμότητας κατά τη διάθεση των πόρων αυτών. Είναι σαφείς οι αρμοδιότητες και ο ρόλος των εθνικών αρχών στο πλαίσιο της οικονομικής διαχείρισης των ευρωπαϊκών πόρων: αρχές πληρωμών, ελεγκτικές αρχές, αρχές πιστοποίησης, διαχειριστικές αρχές έχουν συγκεκριμένες ευθύνες που απορρέουν από το ευρωπαϊκό δίκαιο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει για αυτό επανειλημμένα τονίσει ότι οι κυβερνήσεις των κρατών μελών πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους όσον αφορά τη διαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων στην χώρα τους. Είναι σαφείς οι ευθύνες των Κρατών Μελών στη διαδικασία αυτή, αλλά βεβαίως απαραίτητη είναι και η συνολική</p>

		επανεξέταση της αποτελεσματικότητας του συστήματος, προκειμένου να επιτευχθεί η βέλτιστη ισορροπία μεταξύ της προστιθέμενης αξίας των απαιτούμενων ελέγχων και του κόστους τους.
--	--	--

3. ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ LOBBYING (ΟΜΑΔΩΝ ΠΙΕΣΗΣ) στην ΕΕ	Ναι/Όχι	Παρατηρήσεις
3.1 – Πρέπει η ΕΕ να δημιουργήσει ένα υποχρεωτικό Μητρώο των εκπροσώπων των Ομάδων Πίεσης (Lobbyists) σε επίπεδο ΕΕ, το οποίο να περιλαμβάνει οικονομικά στοιχεία, τα ονόματα των εκπροσώπων καθώς και ένα μηχανισμό επιβολής κυρώσεων;	ΝΑΙ	<p>Καταρχάς, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διαθέτει ήδη από το 1996 μητρώο εκπροσώπων ομάδων συμφερόντων καθώς και κώδικα συμπεριφοράς², ο οποίος περιλαμβάνει τη δέσμευση για τους εγγεγραμμένους εκπροσώπους των ομάδων πίεσης να ενεργούν βάσει υψηλών δεοντολογικών προτύπων. Σημειωτέον ότι προβλέπονται και σχετικές κυρώσεις, καθώς κάθε παράβαση του κώδικα συμπεριφοράς μπορεί να οδηγήσει στην αφαίρεση της άδειας εισόδου που χορηγείται στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και, ενδεχομένως, στην επιχείρησή τους.</p> <p>Στο σχετικό ψήφισμά³ του της 8ης Μαΐου 2008, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστήριξε καταρχήν την πρόταση της Επιτροπής για τη δημιουργία ενιαίου σημείου εγγραφής των εκπροσώπων ομάδων πίεσης που δραστηριοποιούνται τόσο στην Επιτροπή όσο και στο Κοινοβούλιο. Κάλεσε παράλληλα το Συμβούλιο και την Επιτροπή να δημιουργήσουν ένα κοινό υποχρεωτικό μητρώο που να ισχύει σε όλα τα θεσμικά όργανα και να περιλαμβάνει δημοσιοποίηση των χρηματοοικονομικών στοιχείων, κοινό μηχανισμό διαγραφής από το μητρώο και κοινό κώδικα συμπεριφοράς. Ως Κοινοβούλιο ζητήσαμε</p>

² Βλ. το Παράρτημα ΙΧ : Εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 4 - Ομάδες συμφερόντων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, του Κανονισμού του ΕΚ.

³ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 8ης Μαΐου 2008 σχετικά με την ανάπτυξη του πλαισίου των δραστηριοτήτων των εκπροσώπων ομάδων ειδικών συμφερόντων στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα (2007/2115(INI)).

		<p>εξάλλου αμοιβαία αναγνώριση των ξεχωριστών μητρώων των θεσμικών οργάνων σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί η τήρηση κοινού μητρώου. Η εν λόγω έκθεση εισήγαγε και τη δυνατότητα χρήσης του "νομοθετικού αποτυπώματος", δηλαδή ενδεικτικού καταλόγου (επισυναπτόμενου στις εκθέσεις του Κοινοβουλίου), στον οποίο θα καταγράφονται οι εγγεγραμμένοι εκπρόσωποι των ομάδων ειδικών συμφερόντων των οποίων η γνώμη ζητήθηκε και οι οποίοι συνέβαλαν σημαντικά κατά την προετοιμασία της εκάστοτε έκθεσης.</p> <p>Ας σημειωθεί ότι εισηγητής της έκθεσης αυτής ήταν ο Alexander Stubb, πρώην ευρωβουλευτής του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και νυν ΥΠΕΞ της Φινλανδίας.</p>
4. ΠΡΟΣΒΑΣΗ στα ΕΓΓΡΑΦΑ της ΕΕ	Ναι/Όχι	Παρατηρήσεις
<p>4.1 – Πρέπει η ΕΕ να εξασφαλίσει πλήρη πρόσβαση των ευρωπαίων πολιτών στα επίσημα έγγραφα της ΕΕ, όπως για παράδειγμα πληροφορίες για το ποιος λαμβάνει ευρωπαϊκά κεφάλαια και με ποιο τρόπο τα Κράτη Μέλη ψηφίσαν στο Συμβούλιο της Ευρώπης?</p>	<p>ΝΑΙ</p>	<p>Καταρχάς, το άρθρο 255 της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προβλέπει ότι οι πολίτες και οι κάτοικοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν δικαίωμα πρόσβασης στα εσωτερικά έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Η ενάσκηση του θεμελιώδους αυτού δικαιώματος των πολιτών διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 της 30ής Μαΐου 2001, ο οποίος προβλέπει περιοριστικά τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα θεσμικό όργανο μπορεί να αρνηθεί την πρόσβαση σε ένα έγγραφο. Προβλέπει επίσης και τη δυνατότητα του αιτούντος να ασκήσει δικαστική προσφυγή κατά του θεσμικού οργάνου που αρνήθηκε την πρόσβαση ή να καταγγείλει το ζήτημα στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή.</p> <p>Πρέπει όμως να τονίσουμε ότι το ζήτημα πρόσβασης σε έγγραφα πρέπει να εξετάζεται ad hoc στο πλαίσιο του εν λόγω κανονισμού και όχι συλλήβδην. Πλήρης πρόσβαση λοιπόν των πολιτών στα έγγραφα της Ένωσης σημαίνει πρόσβαση υπό τους όρους που θέτει ο εν λόγω Κανονισμός, και όχι πρόσβαση σε <u>όλα ανεξαιρέτως</u> τα έγγραφα που κατέχουν τα θεσμικά όργανα. Κάθε σύστημα πρόσβασης σε έγγραφα, είτε εθνικό είτε ευρωπαϊκό, προβλέπει και εξαιρέσεις από τη γενική αρχή της ελεύθερης πρόσβασης</p>

		<p>στα έγγραφα.</p> <p>Όσον αφορά πάντως το ζήτημα της δημοσιοποίησης των δικαιούχων κοινοτικών πόρων, έχει ήδη επιτευχθεί σημαντική πρόοδος, ενώ ο νέος δημοσιονομικός Κανονισμός προβλέπει τη δημοσιοποίηση των δικαιούχων κοινοτικών πόρων. Άλλωστε από τις 30 Απριλίου 2009 είναι δημοσίως διαθέσιμα και στη χώρα μας τα ονόματα των δικαιούχων κονδυλίων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ).</p> <p>Ας σημειωθεί ωστόσο ότι συνολικά το ζήτημα της πρόσβασης στα έγγραφα της ΕΕ πρέπει πάντοτε να εξετάζεται υπό το φως της κοινοτικής νομοθεσίας για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, όπως αυτή κατοχυρώνεται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001⁴.</p>
5. ΠΡΟΤΥΠΑ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ για τα ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ της ΕΕ	Ναι/Όχι	Παρατηρήσεις
5.1 – Πρέπει η ΕΕ να θεσπίσει σαφείς κανόνες για τη σύγκρουση συμφερόντων του προσωπικού και των Μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να προβεί στην	ΝΑΙ	Υπάρχουν ήδη κανόνες συμπεριφοράς τόσο για τα Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσο και για τους υπαλλήλους του ΕΚ. Το πλέγμα αυτών των διατάξεων, που υπάρχουν στον Κανονισμό του ΕΚ, στον Κανονισμό ⁵ Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων, στον Δημοσιονομικό Κανονισμό, αλλά πλέον και στο νέο Καταστατικό για τα Μέλη και τους Βοηθούς ελαχιστοποιούν το ενδεχόμενο πιθανής σύγκρουσης συμφερόντων.

⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών
ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1 έως 22.

⁵ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 31 περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

αυστηρή τήρησή τους;		
5.2 – Πρέπει η ΕΕ να εξασφαλίσει την πλήρη ανεξαρτησία της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), ξεκινώντας από τον διαχωρισμό αυτής από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή;	ΝΑΙ	<p>Η επιχειρησιακή ανεξαρτησία της Υπηρεσίας (OLAF) στην άσκηση των καθηκόντων είναι πλήρης και θεσμικά κατοχυρωμένη. Ο Κανονισμός (ΕΚ) 1073/99⁶ αλλά και οι εσωτερικές αποφάσεις των οργανισμών της Κοινότητας δίνουν στην OLAF την εξουσία να διεξάγει εσωτερικές έρευνες. Με το να είναι διοικητικά τμήμα της Επιτροπής, η OLAF είχε μέχρι σήμερα τη δυνατότητα να επωφεληθεί σημαντικά όχι μόνο από τις υπηρεσίες διοικητικής και λογιστικής υποστήριξης της Επιτροπής, αλλά και από την άμεση πρόσβαση στη νομοθεσία για την καταπολέμηση της απάτης, η οποία είναι διαθέσιμη στις υπηρεσίες της Επιτροπής.</p> <p>Εάν και μακροπρόθεσμα ο διοικητικός διαχωρισμός της OLAF από την Επιτροπή θα έπρεπε να εξεταστεί, θα ανέγειρε πολύπλοκα νομικά, διοικητικά και επιχειρησιακά ζητήματα και επομένως πρέπει να δρομολογηθεί προσεκτικά, φροντίζοντας να μην αποσπαστεί η προσοχή του προσωπικού από το καθαυτό έργο του και να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της Υπηρεσίας.</p> <p>Πολύ πιο σημαντική λοιπόν από έναν διοικητικό διαχωρισμό είναι η ενδυνάμωση της OLAF με τους αναγκαίους υλικούς και ανθρώπινους πόρους προκειμένου να μπορεί να επιτελεί βέλτιστα το έργο της, αλλά και η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ της Υπηρεσίας, της Ευρωπόλ και της Eurojust. Η Εποπτεύουσα Επιτροπή της OLAF μεταρρυθμίστηκε πρόσφατα προκειμένου να αποκτήσει η OLAF μεγαλύτερη ανεξαρτησία. Σημειωτέον ότι το Συμβούλιο δυστυχώς δεν κατέληξε σε κοινή θέση σχετικά με το ζήτημα αυτό.</p>

⁶ Κανονισμός αριθ. 1073/99 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ 1999 L 136).

		Το Κοινοβούλιο υπέβαλε σημαντικές προτάσεις προς αυτή την κατεύθυνση μέσω τροπολογιών στην πρόταση κανονισμού της Επιτροπής για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999. Εισηγητής της σχετικής νομοθετικής έκθεσης ⁷ του ΕΚ ήταν η Ingeborg Gräßle, ευρωβουλευτής του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος.
6. ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ	Ναι/Όχι	Παρατηρήσεις
6.1 – Πρέπει η ΕΕ να εντατικοποιήσει τη δικαστική και αστυνομική συνεργασία στον αγώνα κατά της διαφθοράς και να απλοποιήσει τη διαδικασία διασυνοριακών διώξεων;	ΝΑΙ	Η δικαστική και αστυνομική συνεργασία των κρατών μελών πρέπει συνολικά να ενισχυθεί, και είναι σαφές ότι κάτι τέτοιο θα προσκομίσει πολλαπλά οφέλη στον αγώνα κατά της διαφθοράς. Η ενίσχυση των συνεργιών μεταξύ της OLAF, της Europol και του Eurojust θα συμβάλει σημαντικά προς την κατεύθυνση αυτή. Μέρимνά μας πρέπει να είναι η αποτελεσματικότητα των διασυνοριακών επιχειρήσεων, επί τη βάση μιας συναίνεσης που θα σέβεται την εθνική κυριαρχία των κρατών μελών.
7. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗΣ	Ναι/Όχι	Παρατηρήσεις
7.1 – Πρέπει η ΕΕ να ενισχύσει την ανεξάρτητη παρακολούθηση στον τομέα καταπολέμησης της διαφθοράς για όλες τις υποψήφιες και δυνητικά υποψήφιες προς ένταξη χώρες;	ΝΑΙ	Ο ρόλος των ανεξάρτητων θεσμών και διεθνών οικονομικών οργανισμών στην καταπολέμηση της διαφθοράς στις υπό ένταξη χώρες είναι πολύ σημαντικός και συμπληρωματικός αυτού της Ένωσης. Στον βαθμό που στα Δυτικά Βαλκάνια υλοποιείται τόσο η προενταξιακή βοήθεια της Ένωσης όσο και δράσεις και προγράμματα που χρηματοδοτούνται από τρίτους χορηγούς και διεθνείς οργανισμούς, είναι σημαντικό να ενισχύονται οι συνέργειες μεταξύ του συνόλου των δράσεων, και να αποφεύγονται οι επικαλύψεις. Προς αυτή την κατεύθυνση, ο συντονισμός αλλά και

⁷ Νομοθετικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2008 σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (COM(2006)0244 – C6-0228/2006 – 2006/0084(COD)).

		<p>η ανεξάρτητη παρακολούθηση των αποτελεσμάτων του αγώνα κατά της διαφθοράς είναι απαραίτητα.</p> <p>Η συνδρομή της ανεξάρτητης εποπτείας στην καταπολέμηση της διαφθοράς γίνεται άλλωστε αισθητή στις ετήσιες εκθέσεις προόδου για τις υποψήφιες χώρες, αλλά και στα εθνικά προγράμματα που εκπονεί στο πλαίσιο του Μέσου Προενταξιακής Βοήθειας.</p>
<p>7.2 – Πρέπει η κοινωνία των πολιτών να γνωμοδοτεί και να έχει ενεργό ρόλο κατά τη διαδικασία παρακολούθησης της προόδου ως προς τις δεσμεύσεις σχετικά με την καταπολέμηση της διαφθοράς;</p>	<p>ΝΑΙ</p>	<p>Ο ρόλος της κοινωνίας των πολιτών είναι ιδιαίτερα σημαντικός όσον αφορά τη συνειδητοποίηση της κοινής γνώμης για θέματα διαφάνειας, αλλά και όσον αφορά τη δημιουργία ενός κλίματος όπου η διαφθορά δεν θα είναι ανεκτή από τους πολίτες. Η ΕΕ έχει πολλές φορές αναγνωρίσει τη σημασία του γνωμοδοτικού ρόλου της κοινωνίας των πολιτών, ιδίως στο πλαίσιο της προενταξιακής διαδικασίας. Γι' αυτό πλείστες χρηματοδοτούμενες δράσεις στο πλαίσιο της προενταξιακής βοήθειας υλοποιούνται μέσω ΜΚΟ, ενώ ο Μηχανισμός Προενταξιακής Βοήθειας θέτει ως οριζόντιο στόχο συνολικά στον προγραμματισμό την ενίσχυση του αγώνα κατά της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος.</p> <p>Άλλωστε τόσο οι εκθέσεις που συντάσσει η Επιτροπή στο πλαίσιο του Μηχανισμού Συνεργασίας και Ελέγχου για τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, όσο και οι ετήσιες εκθέσεις προόδου για τις υποψήφιες χώρες βασίζονται και σε πληροφορίες από οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ενώσεις και εκθέσεις εμπειρογνομόνων.</p>
<p>7.3 – Πρέπει η ΕΕ και τα Κράτη Μέλη να παρακολουθούν την πρόοδο ως προς την εκπλήρωση των κριτηρίων της καταπολέμησης της διαφθοράς για τα νέα Κράτη Μέλη;</p>	<p>ΝΑΙ</p>	<p>Αν ως "νέα κράτη μέλη" εννοούνται η Βουλγαρία και η Ρουμανία, τότε εξυπακούεται ότι τόσο συνολικά η ΕΕ όσο και τα κράτη μέλη ατομικά εποπτεύουν την πρόοδο που πραγματοποιείται. Σημειώνεται ότι οι προαναφερθείσες εκθέσεις της Επιτροπής βασίζονται επίσης και σε πληροφορίες που παρέχουν οι διπλωματικές αρχές των κρατών μελών στις εν λόγω χώρες. Αν εννοούνται τα κράτη μέλη τα οποία εντάχθηκαν την 1η Μαΐου 2004, πρέπει να διευκρινιστεί ότι και στις δικές τους συνθήκες προσχώρησης προβλέπονταν ρήτρες διασφάλισης, οι οποίες θα μπορούσαν να είχαν</p>

		<p>ενεργοποιηθεί τα πρώτα τρία χρόνια μετά την ένταξη, εάν υπήρχε λόγος. Μεταξύ των διασφαλίσεων αυτών περιλαμβάνονται ρήτρα για τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις.</p> <p>Πρέπει πάντως να διευκρινιστεί ότι η ευρωπαϊκή έννομη τάξη στο σύνολό της περιέχει πλείστους μηχανισμούς διασφάλισης οι οποίοι δεσμεύουν τόσο τα παλαιά κράτη μέλη όσο και τα νέα.</p>
<p>7.4 – Πρέπει τα Κράτη Μέλη που δεν ανταποκρίθηκαν επιτυχώς στα εν λόγω κριτήρια να υπόκεινται σε κυρώσεις; Με ποιο τρόπο;</p>	<p>ΝΑΙ</p>	<p>Εάν τα ειδικά μέτρα που ελήφθησαν στην περίπτωση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας θεωρούνται κυρώσεις, τότε ναι, πρέπει να υπόκεινται όλα τα κράτη μέλη, παλαιά και νέα, στις ίδιες απαιτήσεις διαφάνειας και σωστής διαχείρισης των κοινοτικών πόρων. Κάτι τέτοιο ισχύει και για την απόφαση της Επιτροπής να αναστείλει τη χορήγηση ορισμένων κονδυλίων στις βουλγαρικές αρχές, μέχρι αυτές να είναι σε θέση να αποδείξουν την ύπαρξη και αποτελεσματική λειτουργία των δομών χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε τις τακτικές δημοσιονομικές διορθώσεις που επιβάλλονται από την Επιτροπή σε όλα τα κράτη μέλη, και τα ειδικά μέτρα που έχουν ληφθεί στην περίπτωση της Καλαβρίας και της Σικελίας. Στόχος όμως των μέτρων αυτών δεν πρέπει να είναι η τιμωρία των εν λόγω Κρατών Μελών, πολλώ δε μάλλον των πολιτών τους που υφίστανται και τα αποτελέσματα της διακοπής πληρωμών και χρηματοδοτήσεων· στόχος πρέπει να είναι να επιτευχθεί μια ισορροπία ανάμεσα στη διασφάλιση των κοινοτικών πόρων και στην εξυγίανση των μηχανισμών ελέγχου των ίδιων των Κρατών Μελών, με απώτερο στόχο να εντοπίζουν οι ίδιες οι εθνικές αρχές πιθανά προβλήματα στο μέλλον και να τα αποφεύγουν.</p>